

[Justitsministeren]

resten i den udformning, jeg er kommet med. Nu tør jeg ikke sige, hvad højesteret ville dømme, det ville vist være forkert, men jeg må da sige, at jeg mener, man ville have en hjemmel til at dømme i den slags tilfælde. Men så er det altså spørgsmålet, om det er tilstrækkeligt ud fra det, folk siger andre steder end i dette ting. Mit indtryk har været, at der har været et meget stærkt ønske om og fortsat er et meget stærkt ønske om, at man kan varetægtsfængsle, når folk bliver udsat for en grov forbrydelse med en omfattende legemskrænkelse til følge. Det er det, jeg har søgt at efterkomme med dette forslag, og lad os så tage debatten i sommermånederne om det. Jeg vil egentlig tro, at mange vil interessere sig for det, og det er jeg glad for. Jeg skal slet ikke gå ind på henvisninger til, hvad den ene og den anden har sagt om det. Det kan man så behandle, som man vil. Man bruger den ene sagkyndige, når man har brug for det, men glemmer at nævne andre sagkyndige, når man har behov for det. Jeg var måske i særlig grad forundret over den måde, man ville kassere et forslag om isolation på, når man ser på de personer, der har været med til at udarbejde forslaget. Når f.eks. professor Gammeltoft-Hansen har været med til at udarbejde et forslag om isolation, kan man så sige – det er der altså nogle der gør – at det er et kassabelt grundlag, vi har her? Jeg undrer mig bare over det, fordi det er en af de sagkyndige, som man i andre henseender støtter sig meget til, og man kan vel ikke sådan skelne imellem sager.

Jeg takker altså for den tilslutning, der har været, foruden fra de nævnte fra fru Grethe Kindberg Jørgensen, hvor jeg yderligere vil sige, at den fordeling inden for anklagemyndigheden, der kan være tale om, når man flytter sagerne, tror jeg meget naturligt vil komme i forbindelse med den uddannelse, de pågældende får. Der er ikke noget stort fast personel hos statsadvokaterne. Mange af dem, der arbejder, er politifuldmægtige, der er på vej videre i deres uddannelse.

Jeg vil også takke hr. Hans E. Jacobsen for den tilslutning, han gav, også til isolationsforslaget, selv om der blev udtrykt visse betænkeligheder.

Så kan jeg konstatere, så vidt jeg forstod det, at hr. Wilhjelms var imod det hele, og det havde jeg vel egentlig også ventet.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Justitsministeren stillede et spørgsmål om, hvorfor man ikke har brugt sin indflydelse tidligere, for man har haft indflydelse på regeringer. Det drejede sig om indskrænkning af brugen af isolation. Jeg synes, spørgsmålet er overordentlig berettiget. Vi har ikke tidligere kunnet bruge den indflydelse, vi har haft fra radikal side over for de regeringer, der har siddet, hvad enten ministeren har været en minister fra venstre som fru Nathalie Lind eller socialdemokratiske ministre, idet justitsministerens eget parti på dette område altid har været parat til at dække de socialdemokratiske ministre eller venstreministeren ind, når vi gik til angreb i dette spørgsmål. Derfor kunne vi ikke komme igennem.

Nu er vi i den lykkelige situation, at socialdemokratiet er kommet i opposition og derfor ligesom pudser glories på mange områder og også er parat til at gøre noget på dette område, f.eks. at gå imod varetægtsfængsling som foreslået af ministeren. Isolation er man ikke kommet ret langt med; de 94 pct. skal der ikke gøres noget for. Men man burde dog have understreget det, som jeg nævnte i eksemplerne, at når efterforskningen er forbi, så skal isolationen ophøre. Det kunne man dog i det mindste have taget med, så var der da et fremskridt på det område. Det kan da godt være, at noget sådant kan puttes ind, men man rører ikke ved dette med de fire uger, hvorom det er sagt, at der er fare for sundheden, når de overskrides.

Jimmy Stahr (S):

Det er ikke, fordi jeg vil starte en egentlig anden runde, men der er en enkelt af de ting, justitsministeren var inde på, som jeg lige bliver nødt til at understrege. Det var mig, der startede med at dele sagen op i 4 spørgsmål, og det er rigtigt, som ministeren siger, at vi var overvejende positive over for de første tre spørgsmål. Derimod synes jeg egentlig, at jeg, når det drejer sig om det sidste spørgsmål, varetægtsfængsling, meget klart sagde, at vi følte os stækket af de udtalelser – og jeg citerede dem endda – der var kommet fra flertallet i strafferetsplejeudvalget, og dermed mener jeg i og for sig at jeg har været ret negativ over for dem. Nu kete der jo yderli-